

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative*, inițiată de domnul deputat PSD Cătălin Marian Rădulescu împreună cu un grup de parlamentari PSD, Minorități Naționale, neafiliați (Plx. 597/2017).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 25 din *Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative*, cu *modificările ulterioare*, cu un nou alineat, **alin. (5)**, în sensul stabilirii unui termen de prescripție de 3 ani pentru „faptele săvârșite de persoanele aflate în exercitarea demnităților publice sau funcțiilor publice ce determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate.”

Potrivit *Expunerii de motive* „și în materie mai gravă, a ilicitului penal, există o altfel de instituție juridică, mai precis prescripția răspunderii penale”. De asemenea, inițiatorii consideră că „nu este nici moral și nici legal ca aceste fapte să fie imprescriptibile”.

II. Observații

Sancțiunile instituite de prevederile art. 25 din *Legea nr. 176/2010* complinesc o întreagă procedură și duc la îndeplinire obiectivul pentru care atât *Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cât și *Legea nr. 176/2010* au fost adoptate și anume asigurarea exercitării funcțiilor și demnităților publice în condiții de imparțialitate, integritate, transparență, prin organizarea în mod unitar și instituționalizat a activității de control al averii dobândite în perioada exercitării mandatelor sau a îndeplinirii funcțiilor respective și a verificării conflictelor de interese, precum și de sesizare a incompatibilităților.

Inițiativa legislativă nu este corelată cu dispozițiile art. 11 alin. (1) din *Legea nr. 176/2010* care prevăd că „*Activitatea de evaluare a declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite existente în perioada exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și cea de evaluare a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează atât pe durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora.*”

Pe de altă parte, lipsa unei dezbateri publice pe această temă, dezbateri la care să participe toate instituțiile implicate în aplicarea *Legii nr. 176/2010* și care să aibă în vedere impactul la nivelul societății al modificărilor preconizate, în condițiile în care, de-a lungul ultimilor ani, s-a consacrat în sistemul public din România un nivel ridicat al standardelor de integritate, ca rezultat al atenției constante acordate acestui domeniu de puterile statului, ar putea fi interpretată ca fiind un nedorit pas înapoi.

De asemenea, referindu-ne la oportunitate, amintim referirile constante cuprinse în Rapoartele Comisiei Europene privind progresele înregistrate de România în cadrul *Mecanismului de Cooperare și de Verificare (MCV)* cu privire la necesitatea menținerii stabilității cadrului juridic privind integritatea. De altfel, referindu-ne la acest aspect, adoptarea inițiativei legislative ar putea aduce în discuție aspecte de constituționalitate.

Astfel, prin *Decizia 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006* a fost instituit un *Mecanism de Cooperare și Verificare* a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției¹. Calitatea de membru al Uniunii Europene impune statului român obligația de a aplica acest mecanism și a da curs recomandărilor stabilite în

¹ *Decizia 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției*

acest cadru, în conformitate cu dispozițiile art. 148 alin. (4) din *Constituția României, republicată*, potrivit căroră „*Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2)*”².

În multe cazuri, rapoartele Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul *Mecanismului de cooperare și de verificare* au recomandat promovarea stabilității cadrului juridic în materie de integritate³.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere observația de la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat **Nicolae Liviu DRAGNEA**

Președintele Camerei Deputaților

² Decizia nr. 2 din 11 ianuarie 2012 asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul oficial al României, Partea I, nr. 131 din 23 februarie 2012

³ Cu titlu de exemplu, cităm din Cităm din Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și de verificare, Bruxelles, 28.1.2015, COM(2015) 35 final:

„Stabilitatea cadrului juridic în materie de integritate a rămas problematică. Au existat tentative în Parlament de a se modifica elemente ale cadrului juridic. Cu toate că niciuna dintre aceste încercări nu a devenit text de lege, nu a existat nicio dovadă că implicațiile în ceea ce privește situațiile de incompatibilitate sau riscurile de corupție au fost evaluate în prealabil și nu a existat nicio consultare cu ANI pe acest subiect. O problemă deosebită este cea legată de normele privind situațiile de incompatibilitate în cazul aleșilor locali, cum ar fi primarii, având în vedere rolul-cheie jucat de aceștia în cadrul procedurilor de achiziții publice. Deși este de remarcat faptul că acest aspect nu a mai fost supus votului Parlamentului ulterior votului din decembrie 2013, persistă sentimentul clar că nu există un consens în Parlament în favoarea adoptării unor legi stricte în materie de integritate.”